

København, P. Leal's 51 S. 30. 12. 06.

Kære Ven!

Til Lykke med den stolte
Testamentariske Bestemmelse, Du og
Din prægtige Nona har taget. Du bliver
jo den norske Minister „Nobel“!

Jeg tillod mig forleden at sende
Dig mine „moments lyriques“ for at
at give et lille tegn fra mig. Ved
gode Venners Hjælp har mine Skillevy
na nogenlunde bedret sig, men jeg kan
fra Tid til at tænke på mit eget og
ikke indskældende være henført til at leve
af at rose andre. Se nu gaa det for
alvor løs fra den nye Opera. Den
handler, som jeg måske har fortalt,
om Don Juan i en mere forædlet
Skikkelse end hos La Fontaine.

Han symboliserer Udriften, der ikke
kender Baand, Tvang eller Grænser, men
kun vil Liv og Forrytelse. Mot ham
stod Kirken som Plytens og Ansvarets
Hoved. Til sidst maa han bide under,
eftersat Kirken har udslyngt sin Forbandelse
over ham. Fra denne store og søkkede
grubede Slutningsscene, hvor han bliver
Vidne til sin egen Riffert, har jeg hentet
Operens Navn og kaldt den „Anathema“

Selv om alle naturlige nativmodstande
maa indskrænke sig Tilbud og de af den
slakte menneskelige Love, er der jo ikke
Tvivl om, hvor mine Sympati er; - og
hvor jeg dog elsker denne velsignede
Skitsel, som nu har levet i min
Fantasi i flere Aar, og som jeg kender
ind og ud! Jeg kalder rigtig for ham
med mine bedste Tanker, for bidrænde
skal han jo være, det sigelig. Afslutning!

Det er ligesom en Rekreation at tage
fat i en stor Opgave og ikke være tvungen
til at udstyde sine Løner i Skillemod.
Det har desværre været min hvide Løst
mig i altfor lang Tid, og rydning Glæde
har jeg da heller ikke haft ud Sæf.

Styrelsen, som jeg gennem din venlige
Mellekomst fik Forbindelse med, har trykt
& Klevet opera af mig. Nu ~~er~~ er han jo
sat paa Aktier og klager over, at Styrelsen
ikke sælger tilstrækkeligt og vil derfor ikke
købe flere. Det er trist nok, for efter
min Mening er Styrelsen en bedre Skabning
værd. Kan det være dig at se dem, vil
jeg bede dem sende dig Sam. Mine
tyrke Forlagere er ogsaa bleve yderlig
forøftige. Det gode er der i hvert Tilfælde
med denne lidt opmuntrende Omstændighed,
at jeg ikke frister dig at skrive mere af
din Slags Småthi, der alligevel tager

forholdsmæssig ^{megen} (T.v.t. - Nis kan det ogsaa
være nok med at plukke Rosen i
Dale, vi gaar det tilvejs, op ad Bjergst,
hvor de store Vidder findes.

Tilgiv, hvis disse Nytaarsbrev
er bleven noget langt, men jeg traagte
til en saadan Kraftudløsning og ved
hos Dig at finde en Vens overbærende
Forstaaelse.

Med ønsket om et godt, lyst og
lykkeligt Nytaar for Dig og Din kære
Hustru

Din hengivne
Aked Topp.